

AJUNTAMENT DE

Quart
de Poblet

Secretaria

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DEL DIA 28 DE MAIG DE 2013

Assistents:

Presidenta

C. Martínez Ramírez

Regidors i regidores

Grup PSOE

B. Nofuentes López
M. C. Campos Malo
J. A. Medina Cobo
C. Mora Luján
J.M. Campanario Díaz
P. Jiménez Hernández
M.C. Abellán García
J. Carrión Pérez
C. Ortiz Notario

Al Saló de Plens de l'Ajuntament de la vila de Quart de Poblet, quan són les vint hores i trenta minuts del dia vint-i-vuit de maig de dos mil tretze, es reuneixen, sota la presidència de la Sra. Alcaldessa, Carmen Martínez Ramírez, els regidors i regidores anotats al marge, assistits pel Sr. Secretari i present el Sr. Interventor a fi de celebrar sessió ordinària, en primera convocatòria, segons l'ordre del dia rebut.

Grup PP

Mª A. Mora Castellà
E. Espinós Villena
F. Rabuñal Alarcón
J.M. Sanmartín Aguilar
B. Gasent Ronda
J.J. Sevilla Bermúdez
M.A. Cubells Lagullón
J.M. Pla Martínez
Mª C. García Santaemilia

A l'hora assenyalada, la Sra. Alcaldessa obri la sessió i es tracten els assumptes següents:

Regidor no adscrit

I.Valiente Marco

Grup Coalició Compromís

X. Torres Medina

Interventor

J. A. Valenzuela Peral

Secretari

J. Llavata Gascón

1. ACTA ANTERIOR

S'aprova, per unanimitat, les actes de la sessions anteriors del Ple de l'Ajuntament dels dies 26 de març, 15 d'abril i 7 de maig de dos mil tretze, i s'acorda que es transcriuen al Llibre Oficial d'Actes.

2. RESOLUCIONS DE LA PRESIDÈNCIA DES DE L'ÚLTIMA SESSIÓ ORDINÀRIA

Els regidors i regidores queden assabentats de les resolucions de l'Alcaldia incloses entre els núm. 1082, de data trenta d'abril de dos mil tretze, al núm. 1271, que s'han dictat des de l'última sessió ordinària, i que es troben a llur disposició.

3. DECLARACIÓ DE LESIVITAT I REVISIÓ D'OFICI DEL DECRET 2692/09, DE 23 D'OCTUBRE.

Amb motiu de l'expedient de devolució de fiances, es va observar l'existència de deficiències en l'obra executada denominada Complex Cultural Casino; com a conseqüència d'això l'Alcaldia va sol·licitar un informe a l'arquitecte municipal supervisor de l'obra.

El tècnic esmentat va emetre un informe, de data 12 de desembre del 2012, on respon seguint l'ordre establert en el requeriment de l'Alcaldia. A continuació, reproduïm la part d'interés en aquest expedient:

« Primer. Si correspon, a parer seu, la devolució de la fiança a la Constructora i a la Direcció Tècnica.

De moment, fins que no s'aclarisca la situació sobrevinguda amb motiu dels problemes que s'han trobat i que s'han concretat en l'informe tècnic de 19 d'abril del 2001 – subscrit per l'arquitecte tècnic municipal J. Alan Ortega Ramón i per mi mateix, junt amb l'annex subscrit per Félix Abellán en qualitat de tècnic responsable dels equipaments audiovisuals i d'il·luminació en els locals municipals, sobre el desajust existent en l'equipament escènic del teatre entre els elements certificats i els realment instal·lats— no s'hauria de procedir a la devolució de la fiança, a la constructora perquè no s'ha complert (fins a juny del 2013) el termini i a la direcció tècnica mentre que es resolga el problema suscitat.

Segon. Aclariment de les contradiccions entre l'informe i l'acta de recepció de l'obra.

El nomenament de supervisors de les obres recau per decret 1610/07, de 4 de juliol del 2007, en la meua persona assistit per l'arquitecte tècnic, Estanislao Forment, i l'enginyera tècnica, Rosa Caro, cosa que es comunica a la direcció facultativa i al contractista.

El paper de supervisors de l'obra és una tasca merament administrativa, de vetllar el seguiment del ritme de les obres d'acord amb el plec de condicions i del contracte d'obres, la comprovació de les certificacions emeses per la direcció facultativa, d'acord amb els projectes aprovats, assistir i facilitar a la direcció facultativa quant als assumptes o problemes tècnics originats per la seua incidència amb els serveis públics municipals i representar l'Administració en els aspectes que se'ns requerisca en l'àmbit de les nostres competències, i cal recalcar que les obres les executa el contractista i, en tot moment, sota la responsabilitat de la direcció facultativa.

La recepció de l'obra s'estén el dia 20 de juny del 2009 i en aquella es fa constar, en l'apartat segon, que la direcció facultativa facilitarà al promotor (Ajuntament) el Certificat Final d'Obra, la liquidació final d'obra i la documentació de l'obra executada,

a la qual s'ha d'incorporar una còpia de la present Acta de Recepció, en els termes que prescriu la Llei 38/99, d'Ordenació de l'Edificació.

La recepció, segons la Llei 38/9, en l'article 7, estableix:

Article 7. Documentació de l'obra executada.

Després de finalitzar l'obra, el projecte, amb la incorporació, si fa el cas, de les modificacions degudament aprovades, serà facilitat al promotor pel director d'obra per a la formalització dels corresponents tràmits administratius.

A la dita documentació, s'hi adjuntarà, almenys, l'Acta de Recepció, la relació identificativa dels agents que hi han intervingut durant el procés d'edificació, així com la relativa a les instruccions d'ús i manteniment de l'edifici i les seues instal·lacions, de conformitat amb la normativa que se li aplique.

Tota la documentació a què fa referència els apartats anteriors, que constituirà el Llibre de l'Edifici, serà entregada als usuaris finals de l'edifici.

En l'acta, es manifesten reserves evidents de qui subscriu, com a representant del promotor, de la comprovació del Centre de Transformació i s'hi adjunta un annex amb els defectes evidents observats.

L'acte de la recepció suposa que l'edifici ha sigut acabat i, per tant, es procedeix a firmar la recepció seguint allò que s'ha estipulat en l'article 218 de la Llei 30/2007, de Contractes del Sector Públic.

Aparentment, les obres es troben en bon estat i d'acord amb les prescripcions previstes, comptant amb les possibles modificacions que per decisió de la direcció facultativa es pugen haver efectuat.

La confiança professional en els tècnics directors d'obra, com a responsables de dur a terme els projectes aprovats i, per tant, responsables de la veracitat i l'exactitud de l'execució de les obres, fan que es procedisca a rebre l'obra, màximament quedant pendent la liquidació expressada en el document en què se suposava que s'havia d'arreglar, si és el cas, el compte de liquidació o saldos a favor o en contra del resultat de l'obra.

A 'priori' l'edifici estava acabat, segons manifesta la direcció facultativa, s'havia estés el Certificat Final d'Obres per la direcció facultativa, composta pels arquitectes José Font Jiménez i Francisco Mestre Jordá de FONT MESTRE arquitectes, s.l.p. com a directors d'obra en 30 de juliol del 2009 i visat 4/08/200 i Luis Alberto Carretero Díaz, arquitecte tècnic, com a director d'execució de l'obra en 30 de juliol del 2009 i visat en 3/08/2009.

El Certificat Final d'Obra dels arquitectes conté una declaració en què s'expressa que " l'edifici ha sigut acabat i s'ajusta al projecte d'execució, a la llicència concedida i a les modificacions aprovades per l'administració pública i en queda constància en el projecte final d'obra i en la documentació adjunta..." i en el de l'arquitecte tècnic, a més de contindre el mateix paràgraf, s'expressa que "ha dirigit l'execució material de l'obra i controlat, qualitativament i quantitativa la construcció i la qualitat del que s'ha edificat". En ambdós documents a més també consta que "s'ha complit el nivell de qualitat previst en el projecte."

És a partir de la posada en marxa del teatre que, davant l'aparició de problemes en el paviment, es detecta la mala col·locació d'aquest en alguns punts del teatre, i en

revisar-se les condicions del projecte, en data 11 de març del 2011 s'emeta un informe tècnic que qüestiona el revestiment del paviment del Teatre la qualitat i definició del qual es desajusta del realment previst. Aquesta situació es comunica a la direcció facultativa de les obres i al contractista.

En la resposta de la direcció facultativa, en 31 de març del 2011, s'exposa el raonament de la utilització d'un material equivalent al definit en projecte perquè es tracta d'una rehabilitació i resulta més adequat.

La direcció facultativa manifesta que el paviment col·locat és un paviment flotant laminat de tarima sintètica, acabat imitació a la fusta d'auró, de la marca Kronoswiss model Swiss Solid, molt més resistent i més durador que una tarima de fusta d'auró natural, la mostra de la qual es va descartar a causa dels alts nivells d'humitat que presentava el pla de suport.

Encara que la resposta siga admissible, crida l'atenció, a partir de la comprovació del material utilitzat, que no es veu reflectit el canvi qualitatiu en la liquidació, considerant la diferència de preu del material o, almenys, si s'ha utilitzat el saldo en l'execució d'algun imprevist, típic en aquest tipus d'obres de rehabilitació i que en la liquidació no apareix la seua compensació.

I com s'exposa en l'informe de 19 d'abril del 2011, encara que ja s'havia comunicat als redactors i directors d'obra amb antelació, a partir de la posada en marxa del teatre i en concret tot el que té a veure amb l'equipament escènic, que provenia d'unes separates pròpies en el Modificat de Projecte Modificat de 2008, sobretot en la part corresponent a l'apartat Multimèdia i a la vista de problemes que apareixen en la posada en marxa, posterior a la recepció, pel tècnic responsable dels equipaments audiovisuals i d'il·luminació en els locals municipals, Félix Abellán, és quan es posa de manifest de manera detallada les discrepàncies existents entre els elements prevists i els realment instal·lats.

No resulta fàcil comprovar amb detall el funcionament d'unes instal·lacions tan complexes en el moment de la recepció i, actuant de bona fe, avalat pels directors d'obra que són els que exposen que l'edifici està acabat d'acord amb els projectes aprovats i, per tant, responsables de la veracitat i de l'exactitud de l'execució de les obres, raó per la qual es va procedir a rebre l'edifici acabat.

*Havent revisat la liquidació continguda en el document de liquidació de juliol del 2009, així com la certificació d'obres núm. 5 del modificat de juny del 2009, també a manera de liquidació, no inclou les alteracions d'allò que s'ha descrit en el present informe, per la qual cosa s'hauria de requerir a la direcció facultativa que elabore **una nova liquidació** que incloga i que justifique les alteracions quantitatives i qualitatives esdevingudes en l'execució d'obres.*

Cal apuntar que la certificació núm. 5 del modificat com a Última, que és la que inclou la partida d'equipament escènic, la inclou de manera global com una unitat, la 18.58 segons projecte adjunt, sense detallar les unitats que la componen.

Tercer. Que definisca i valore les deficiències que puguen existir en l'obra.

L'informe d'abril del 2011 concreta en document les deficiències ja advertides de manera verbal tant a la direcció facultativa com a la constructora, i que es concretaven en:

– Paviment del Teatre:

El paviment col·locat en el teatre i amfiteatre del Complex Cultural El Casino es desajusta del certificat en la Liquidació Final d'Obra per tal com s'hi ha disposat un paviment sintètic de laminat plàstic en substitució de la tarima de fusta d'auró prevista en el projecte d'execució i certificada per la direcció facultativa per al seu pagament al contractista.

Aquest canvi no es veu reflectit, per tal com s'han certificat 215,00 m² de tarima a raó de 68,26.-€/m², per un import total de 14.675,90 €, quan el preu del paviment col·locat es troba al voltant de 20,35 €/m², suposant al mateix amidament un import total de 4.375,25 €, la qual cosa presentaria un saldo negatiu de -10.300,65 €, en preu d'execució material.

– Equipament Escènic

En l'equipament escènic i, sobretot en l'apartat multimèdia, és on s'han trobat les majors contradiccions entre el que hi ha projectat i el que realment s'ha executat, no només des del punt de vista qualitatiu (distintes marques i prestacions) sinó quantitatiu per variació d'elements previstos.

Havent revisat la instal·lació del teatre, a partir de la posada en marxa pel tècnic responsable dels equipaments audiovisuals i d'il·luminació en els locals municipals, Félix Abellán, es detecta:

L'equipament de megafonia està constituït fonamentalment per equips de microfonia, taules de so, taules mescladores, gravadors-reproductors d'àudio, equips convertidors de senyal, processadors digitals d'àudio, etapes de potència per a amplificació de so, vídeo projector, sistemes d'àudio full-range, mòduls de subgreus, suports i pantalla motoritzada, càmeres domo, mòduls racks d'instal·lació, etc.

Aquests elements, de caràcter electrònic, van ser perfectament definits en el projecte d'equipament escènic aprovat per l'ajuntament, amb ressenya de fabricant, marca, model, referència i característiques necessàries per a ser instal·lats de manera inequívoca.

L'elevada concreció i definició dels elements citats en el projecte, respon precisament a la necessitat de disposar d'aquest equip i, en principi, resulta improcedent qualsevol canvi, màximament sense coneixement de la propietat.

Els elements no instal·lats o modificats per canvi de qualitat, s'arreglen en l'annex 2 de l'informe d'abril del 2011, subscrit pel tècnic Félix Abellán, i concretats en:

- 1 u. Convertidor de senyals balancejats Rane 8844x*
- 1 u. Expansor de 2 canals Rane OPT88*
- 2 u. Quadrants de vídeo 'AD' Quad47 –*
- 2 u. Etapes de potència EAW AJ C68:4*
- 1 u. Suport motoritzat per al vídeo projector*

- 44 u. de lluminària llum blava STRONG bl-10 quan en realitat se n'han instal·lat 10 unitats de distinta marca encara que mes cares.
- 9 u. Pantalles fluorescent de llum blava quan se n'han instal·lat 4 u.
- 1 u. de taula de so Midas Venice 240, (encara que per la seua definició hauria de dir la Mides Venice 320) que ha sigut substituïda per una taula Yamaha MG-32-14FX, aparentment d'inferiors prestacions.
- 1u. Anàlogament, el processador digital d'àudio definit en el projecte, Lake LP4D12, substituït per un processador marca DBX Driverack 260, aparentment d'inferiors prestacions.

L'estimació de la valoració entre els elements prevists segons les separates de l'equipament escènic i els que s'han col·locats en obra, s'hi ha reflectit en l'annex 2 de l'informe subscrit pel tècnic Félix Abellán.

De l'anàlisi d'aquesta relació comparativa, cal entendre que alguns elements han sigut canviats per altres de distinta marca, d'altres no han sigut instal·lats, sense justificar la seua anul·lació, i d'altres, els assenyalats com a imprescindibles per les seues prestacions, que resultaria del tot inadmissible perquè s'hi han modificat les seues prestacions, que fan que la instal·lació no funcione amb la qualitat desitjada.

A 'priori', el resultat de la valoració a preus comercials, entre el que s'ha col·locat i els preus del que no s'ha col·locat segons projecte, junt amb algun element addicional, presenta un saldo negatiu, ja que a preu d'execució material segons projecte, desglossat en les separates de l'equipament escènic, és de 130.389,20 € i el que realment s'ha col·locat una vegada esbrinats els preus comercials és de 58.693,93 €. Amb això, la diferència suposa un saldo negatiu de **-71.695,27**

Aquesta xifra que a 'priori' sembla prou significativa, no vol dir que siga exacta ja que els preus de projecte no responen exactament a preus comercials i poden presentar xicotetes variacions.

Menció significativa, difícil de determinar, és l'apartat corresponent a la instal·lació del sistema multimèdia, que en la separata es defineix com una unitat sense mes i que s'estableix un preu unitari global, de 43.439,20 € i que es defineix com a instal·lació, incloent-hi el cablejat, la mà d'obra i xicotets materials, que formen part del Modificat de Projecte, per tant, no s'ha de comparar (ja que es va anul·lar amb el modificat) amb la instal·lació prevista en el projecte original, i que basant-se en una descripció podia estimar-se en 16.854,57 €. Per això, de l'annex 2 de l'informe subscrit pel tècnic Félix Abellán, no hi cabria estimar el comparatiu d'aquest apartat

Per tant, fetes les descripcions i valoracions sol·licitades, resulta més necessari aclarir aquestes contradiccions, i reclamar a la direcció facultativa que elabore **una nova liquidació**, incloent-hi i justificant les alteracions quantitatives i qualitatives ocorregudes en l'execució d'obres de l'Equipament Escènic.»

Vist això anterior, l'Alcaldia eleva al Ple proposta d'anul·lació del decret de liquidació de l'obra perquè queda constatat en l'expedient del Complex Cultural El Casino l'existència d'una divergència en la liquidació de l'obra perquè es liquiden com a realitzades unes actuacions, quan en realitat se n'executen unes altres de qualitat inferior i menor cost. Per tant, hi ha un error, conscient o no, que produeix un benefici per a la direcció d'obra, per al contractista o per als dos, que no ha de ser suportat per l'Administració. Aquesta circumstància evidencia que s'ha de substituir el que s'ha

executat i fer-ho segons el projecte aprovat, o bé, alternativament, pagar a l'Administració la diferència, que és de 71.695'27 €. Aquesta diferència es deu al menor preu del paviment del teatre i l'equipament escènic executat en la realitat sobre el previst en el projecte, segons s'exposa en l'informe vist.

Suposa un clar perjudici a l'Administració perquè el contractista, amb l'anuència del director de l'obra, ha obtingut un benefici il·lícit i així s'ha de declarar en la corresponent rectificació de la liquidació. I de tots els actes que es deriven d'aquesta, com ara l'acta de recepció i les certificacions d'obra que es veguen afectades.

El fonament legal de la revisió d'ofici i la seua justificació en aquest cas concret s'ha exposat en l'informe de la Secretaria General, de 24 d'abril del 2013, que parcialment reproduïm.

«Pot, per tant procedir-se a la revisió d'ofici prevista en l'article. 103 de La Llei 30/92, de 26 de novembre.

“1. Les Administracions públiques podran declarar lesius per a l'interés públic els actes favorables per als interessats que siguen anul·lables d'acord amb el que disposa l'article 63 d'aquesta Llei, a fi de procedir a la seua ulterior impugnació davant de l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

2. La declaració de lesivitat no es podrà adoptar si han transcorregut quatre anys des que es va dictar l'acte administratiu i exigirà l'audiència prèvia de tots els qui apareguen com a interessats en aquest, en els termes que estableix l'article 84 d'aquesta llei.

3. Transcorregut el termini de sis mesos des de la iniciació del procediment sense que s'hi haja declarat la lesivitat, se'n produirà la caducitat.

5. Si l'acte prové de les entitats que integren l'Administració Local, la declaració de lesivitat s'adoptarà pel Ple de la corporació o, en defecte d'aquest, per l'òrgan col·legiat superior de l'entitat.

L'article 63 de la mateixa norma disposa:

1. Són anul·lables els actes de l'Administració que incórreguen en qualsevol infracció de l'ordenament jurídic, fins i tot la desviació de poder.

La revisió d'ofici afecta la liquidació de l'obra aprovada per Decret 2692/09, de data 23 d'octubre. S'hi adjunta com a annex I. Afecta també l'acta de recepció i les certificacions d'obra de què són causa, concretament les que afecten la tarima del teatre i l'equip de so. La revisió es farà d'acord amb el que s'ha exposat en el punt segon i tercer de l'informe de l'arquitecte municipal emés en la seua condició de responsable de la dita obra i datat el 12 de desembre del 2012.

Concretament s'infringeixen els preceptes següents del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic:

“Article 216. Pagament del preu

1. El contractista tindrà dret al pagament de la prestació realitzada en els termes establits en aquesta llei i en el contracte, d'acord amb el preu convingut.”

“Article 230. Execució de les obres i responsabilitat del contractista

1. Les obres s'executaran amb estricta subjecció a les estipulacions que es contenen en el plec de clàusules administratives particulars i en al projecte que serveix de base al contracte ...”

Per tant, en sentit contrari, no podrà percebre un preu major al de la prestació realitzada, ni tampoc el pagament d'una prestació que no és la realment executada. És clar l'incompliment dels preceptes esmentats perquè el fet d'haver pagat un preu superior al realment executat, i que a més no és el que preveu el contracte, ha produït un pagament indegut a favor del contractista que ha de ser retornat a l'administració. Resulta amb claredat, necessari, revisar la liquidació del contracte i adequar-la al que s'ha executat realment.

També, desplegat en el Reglament de Contractes de les Administracions Públiques – articles 147 a 150- l'article 232 de la Llei (Reial Decret Legislatiu 3/11 de 14 de novembre), estableix:

“1. Als efectes del pagament, l'Administració expedirà mensualment, en els primers deu dies següents al mes a què corresponguen, certificacions que compreguen l'obra executada durant el dit període de temps, llevat de prevenció en contra en el plec de clàusules administratives particulars, els abonaments de les quals tenen el concepte de pagaments a compte subjectes a les rectificacions i variacions que es produïsquen en el mesurament final i sense que supose de cap manera, l'aprovació i la recepció de les obres que s'hi inclouen”

La rectificació de la liquidació ha de fer-se seguint l'informe de l'arquitecte municipal, de data de 12 de desembre del 2012. Apartat segon i tercer. S'hi adjunta l'informe com a annex II.

Hi ha un acte que no és un altre que la liquidació que compleix el requisit de ser favorable per als interessats, ja que la liquidació els produeix un benefici econòmic; a més a més, l'acte és anul·lable perquè no segueix les prescripcions de la Llei de Contractes per a dur a terme la liquidació. S'hi donen, doncs, els supòsits de l'article 103 de la Llei 30/92 de 26 de novembre, per a la declaració de lesivitat.

En qualsevol cas, la declaració de lesivitat l'adoptarà el Ple de la corporació i el procediment legalment establert exigeix audiència als interessats, en aquest cas, del contractista i de la direcció d'obra perquè puguen presentar al·legacions i totes les dades i documents que consideren necessaris. Ateses les repercussions que puga tindre l'expedient, es donarà audiència als avalistes.

Posteriorment, s'eleva a proposta al Ple perquè adopte els acords que corresponguen i impugne l'acte esmentat davant la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

Així, completa la regulació l'article 19.2 LJCA 29/98, de 13 de juliol, en establir que l'Administració autora d'un acte està legitimada per a impugnar-lo davant d'aquest ordre jurisdiccional, amb la declaració prèvia de lesivitat per a l'interès públic en els termes establits per la Llei. Per tant, la declaració de lesivitat és prèvia a la impugnació jurisdiccional. El termini impugnatori és de 2 mesos des de l'adopció de l'acord de lesivitat pel Ple.»

Durant el tràmit d'audiència, els interessats hi han presentat al·legacions que es tracten en l'informe de Secretaria, de 15 de maig del 2013, i que es reproduïx a continuació:

«Informe sobre al·legacions en l'expedient de revisió d'ofici del Casino.

En l'expedient sobre revisió d'ofici de la liquidació de l'obra Complex Cultural Casino per discrepàncies entre el que preveu el projecte i el que s'ha executat, en matèria d'equipament de so del teatre i tarima flotant de fusta, cosa que ha suposat un perjudici econòmic per a l'administració; es va donar audiència als interessats i es va notificar l'informe de la secretaria general, de 24 d'abril del 2013, i l'emés per l'arquitecte municipal, datat el 12 de desembre del 2012. Les parts han formulat les al·legacions següents:

1. Al·legacions que presenta la direcció d'obra Font Mestre Arquitectes, amb registre d'entrada 2013004303, de data 7/5/2013. Realitza les consideracions següents:

1.1 Respecte a l'informe de Vicent Lerma, arquitecte municipal, manifesta en la seua al·legació que no és un informe tècnic exclusivament ja que tracta d'aspectes tant tècnics com administratius. No afeg res de nou a l'expedient i es tracta d'una consideració que no afecta l'expedient de revisió d'ofici.

1.2 Respecte a les deficiències aparegudes després de l'obra, caldrà sol·licitar l'informe corresponent, ja que fan aquest oferiment. Tot i que aquest aspecte també queda fora de l'expedient de revisió d'ofici; si bé s'incorpora la dita qüestió a l'expedient de reclamació per defectes de terminació i vicis ocults.

2. Al·legació que presenta l'avalista Societat de Garantia Recíproca de la Comunitat Valenciana, datada el 2 de maig del 2013.

Les al·legacions que s'han fet han de ser tractades com una qüestió que puga derivar-se de l'expedient de revisió d'ofici però en un moment processal posterior quan es jutgen les responsabilitats que es puguem derivar, de tot tipus, contra els participants en la dita obra, inclosa la figura del responsable de l'administració en la dita obra, responsabilitats que s'exigiran una vegada determinada la nova liquidació, cas de prosperar la revisió d'ofici, per la qual cosa en aquests termes s'incorpora a l'expedient.

3. Al·legacions que presenta la contractista UTE CASINO QUART, amb registre d'entrada núm.2013005225; presentada en correus el 11-5-2013:

3.1 Sobre la impossibilitat de revisió d'ofici de la liquidació, ja es va exposar en l'anterior informe jurídic que l'al·legant discuteix, que la liquidació està mal feta; és a dir, s'ha certificat obra diferent i de qualitat i cost inferior a la descrita en el projecte; per la qual cosa no sols correspon la revisió, sinó que és obligada per a depurar totes les responsabilitats que siguen exigibles.

3.2 Sobre devolució d'aval, l'administració el que fa és suspendre la devolució com a mesura provisional, per a garantir els possibles danys que puguem irrogar-se a l'administració, com a mesura protectora de l'interés públic en joc.

3.3 Sobre les contradiccions entre l'informe tècnic i l'acta de recepció de l'obra, es poden constata en la realitat de l'edifici i comprovar-les en qualsevol moment.

3.4 Sobre el desajust produït entre el que s'ha instal·lat i el que s'ha certificat, no pot provar que el que s'ha instal·lat siga exactament el que preveu el projecte; al·legant la contractista que van instal·lar el que va ordenar la direcció tècnica.

3.5 Deficiències aparegudes després de l'acta de recepció: sobre aquesta qüestió, s'incorpora l'al·legació a l'expedient obert per defectes de terminació i vicis ocults, d'acord amb el que s'ha dit en el punt 1.2.

És per això que correspon desestimar les al·legacions presentades en els termes exposats. És a dir, hi estem possibilitant la revisió d'un acte que ha incorregut en un clar error, la liquidació de l'obra. Revisat l'acte es determinaran les responsabilitats que corresponguen a cada un dels agents implicats en la dita obra, les al·legacions realitzades no entren en el fons de l'expedient, que és la conformitat o no amb l'expedient de revisió d'ofici.»

Després d'analitzar el que s'ha exposat i amb la finalitat d'evitar un perjudici econòmic per a l'administració, amb el consegüent enriquiment injust del contractista, amb la deliberació prèvia, el Ple de l'Ajuntament, per majoria de vots a favor (10 PSPV-PSOE, 1 Ismael Valent, 1 Coalició Compromís) i l'abstenció del PP (9 vots), acorda:

PRIMER. Desestimar les al·legacions presentades en els termes analitzats en l'informe de la Secretaria General.

SEGON. Declarar lesiu per a l'interès públic el Decret 2692/09, de data 23 d'octubre, pel qual s'aprova la liquidació del contracte i tots els actes que en resulten afectats, i impugnar-lo davant de la Jurisdicció Contenciós Administrativa amb la finalitat de la seua anul·lació.

TERCER. Si prospera l'acció, el contractista i la direcció d'obra, hauran de substituir el que s'ha executat, i fer-ho segons el projecte aprovat, o bé, alternativament, pagar a l'administració la diferència, que és de 71.695'27 €. Aquesta diferència es deu al menor preu del paviment del teatre i l'equipament escènic executat en la realitat sobre el previst en el projecte.

QUART. Adoptar, com a mesura provisional per a garantir el rescabament de l'Ajuntament de Quart de Poblet pel dany econòmic que es puga determinar que s'ha produït a l'administració, la suspensió de la devolució de les fiances al contractista i a la direcció d'obra, cosa que, en qualsevol cas, caldrà comunicar als avalistes, d'acord amb el que preceptua l'article 100 del TRLCSP.

4. PROPOSTES

4.1. Proposta d'Alcaldia sobre la urbanització de l'entorn de l'estació de Quart de Poblet.

El govern municipal socialista va defensar i va gestionar l'arribada del metro al nostre municipi, una de les reivindicacions històriques dels nostres veïns i veïnes. Gràcies a les gestions fetes i als acords aconseguits amb altres instàncies de l'administració, els veïns i veïnes de Quart de Poblet podem gaudir des de l'any 2007 d'aquesta important infraestructura de comunicació.

En aquell moment, la Conselleria d'Infraestructures i Transports no va finalitzar la urbanització de la zona, per la presència de les vies de l'antiga línia de rodalia en funcionament i per dèficit pressupostari, quedant pendent d'executar la urbanització en

superfície de l'àmbit entre el carrer del Cementeri i el carrer d'Azorín, entorn en què s'ubica l'estació de Quart de Poblet.

Des de fa cinc anys, ha cessat el servei de la línia de rodalia i s'ha dut a terme l'alçament de les vies. Tal com indica la mateixa Conselleria en el "Projecte de Construcció de les obres d'Urbanització en l'àmbit de la Línia 5 del metro de València en els termes municipals de Quart de Poblet i Manises", *ja es poden emprendre les obres d'urbanització, compatibilitzant-les amb el desplegament del PAI Refracta en la parcel·la adjacent. L'actuació comprén la urbanització de la zona, d'acord amb les indicacions dels Serveis Tècnics de l'Ajuntament de Quart de Poblet, compatibilitzant el seu disseny i execució amb el de l'àrea adjacent del futur PAI Refracta, amb la qual conformarà la idea d'un acabat de 'plaça'. L'àrea a urbanitzar garantirà la continuïtat del trànsit rodat en els dos sentits de circulació i maximitzarà l'aprofitament de superfícies d'aparcament. Amb això es pretén dotar a l'actuació d'un ús ambivalent, d'una banda, garantir la continuïtat del vial (encara que de forma restringida, amb un tractament de vianants però que permeta també el pas del trànsit rodat), i d'altra, l'establiment d'un lloc públic per a l'exercici d'activitats cíviques.*

Per tot el que s'ha exposat amb anterioritat, el Ple de l'Ajuntament per unanimitat acorda:

Instar la Conselleria d'Infraestructures i Transports perquè execute tan prompte com siga possible la urbanització de l'entorn de l'estació de Quart de Poblet en els termes especificats en la Memòria de l'actuació, complint d'aquesta manera amb els compromisos de la Generalitat Valenciana amb el nostre municipi.

4.2. Proposta del PSPV-PSOE que insta Aena i la Direcció General d'Aviació Civil perquè l'Aeròdrom passe a denominar-se "Aeroport de Manises-Quart de Poblet-València".

L'Aeroport de València es va començar a construir en 1932 en els termes municipals de les localitats de Quart de Poblet i Manises, a cinc quilòmetres del terme municipal de València.

En l'actualitat la instal·lació aeroportuària ocupa 1.606.765,50 metres quadrats de sòl en el municipi de Quart de Poblet, la qual cosa representa el 35,12% del total. Aquest espai allotja 19 immobles titularitat d'Aeroports Espanyols i Navegació Aèria (AENA), i per això tributa com una més de les activitats econòmiques assentades en la nostra població. La infraestructura també està vinculada a l'efecte de llicències i permisos a aquest consistori.

L'entrada de la pista d'aterratge i part del seu recorregut, les oficines i centres de logística d'AENA, les noves dependències de la direcció d'AENA-Est, les oficines de diverses aerolínies, i fins i tot algun dels edificis que s'han posat en funcionament amb l'última reforma que va dur a terme el Ministeri de Foment es troben en el terme de Quart de Poblet.

Les instal·lacions mai no han adoptat el nom que es correspon amb la seua realitat geogràfica i social. Primer es va anomenar 'Aeroport de Manises' i posteriorment, des de 1965, 'Aeroport de València', ignorant per complet que més d'una tercera part de les seues instal·lacions, imprescindibles per al seu funcionament, es troben en realitat en la ciutat de Quart de Poblet.

La Base Aèria Militar que es va construir en el perímetre de l'aeròdrom en 1945 i va estar operativa fins al seu tancament en 1999 va ser batejada com a Base Aèria de Manises, una denominació totalment incorrecta, ja que en la seua totalitat ocupa sòl de Quart de Poblet.

És necessari destacar que en el mateix espai de l'aeròdrom que es va destinar a ús militar es troba en l'actualitat el Centre de Comunicacions de Nacions Unides, conegut ja en tots els fòrums internacionals. La base de l'ONU ja ha corregit aquell error i es denomina Centre de Comunicacions de Nacions Unides Quart de Poblet-València.

Hem tingut coneixement que l'Ajuntament de Manises ha aprovat en sessió Plenària una moció per a, entre altres assumptes, sol·licitar que la denominació oficial de l'Aeroport siga "Aeroport de Manises – València", terme que tampoc s'ajusta de forma estricta a la realitat i continuaria sense posar fi a la injusta discriminació que pateix el nostre municipi

Partint de precedents com l'Aeroport de Madrid-Barajas, Barcelona-El Prat o, en pocs mesos, Alacant-Elx, i de la rectificació del nom de l'antiga Base Militar de Manises per la renovada Base de l'ONU a Quart de Poblet.

Per tot el que s'ha exposat, el Ple de l'Ajuntament per unanimitat acorda:

1. Facultar l'alcaldeessa de Quart de Poblet per a iniciar les gestions oportunes amb AENA i la Direcció General d'Aviació Civil perquè l'aeròdrom passe a denominar-se 'Aeroport de Manises – Quart de Poblet – València’.
2. Comunicar a AENA, a la Direcció General d'Aviació, a la Conselleria d'Infraestructures de la Generalitat Valenciana i a l'Ajuntament de Manises aquest acord plenari, per tal com és el més ajustat a la realitat geogràfica i social de la seua ubicació.

4.3. Propostes de Coalició Compromís:

a) Contra la pràctica de la fracturació hidràulica o *fracking*.

El passat dia 28 de setembre, el DOCV publicava la sol·licitud de tres permisos presentats per l'empresa Montero Energy Corporation SL per a la investigació d'hidrocarburs a les comarques del nord de Castelló. Els tres programes preveuen la recerca d'hidrocarburs en una superfície aproximada de 195.569 hectàrees, quedant afectats d'una manera directa 41 municipis corresponents al Baix Maestrat, Alt Maestrat i Els Ports.

Diferents empreses del sector dels hidrocarburs, tenen sol·licitats permisos arreu del territori espanyol, especialment a les zones de Cantàbria, Castella i Lleó, Catalunya, La Rioja, el País Basc, Aragó o Castelló, entre d'altres. Concretament l'empresa

Montero Energy Corporation SL està interessada a fer investigacions per descobrir si en el subsòl de les Comarques del Nord de Castelló existeixen concentracions d'hidrocarburs no convencionals, tant de gas com de petroli. Aquests són uns tipus de gasos i d'hidrocarburs que no es troben emmagatzemats en grans bosses en el subsòl, sinó que es caracteritzen per estar situats en roques de baixa permeabilitat i de baixa porositat, el que fa que la seua extracció siga més complicada i que es necessite d'una tècnica molt agressiva amb el medi ambient. Es tracta de la tècnica coneguda com fractura hidràulica horitzontal o *fracking*.

Aquesta tècnica consisteix en perforar una canalització en vertical al subsòl, la qual pot arribar a uns quants quilòmetres de profunditat, fins arribar a la capa on està la roca que conté els hidrocarburs (gas i petroli). Una volta arribats a aquesta capa del subsòl, es realitzen noves perforacions horitzontals per tal d'arribar a la major superfície possible; perforacions que poden arribar a diversos quilòmetres de longitud en horitzontal, així com en diverses direccions, de tal manera que des d'una sola perforació en vertical (pou) es pot arribar a una extensió de diferents quilòmetres quadrats. Per tal d'extreure el gas i els hidrocarburs que estan adherits a la roca, primer, dins de totes aquestes perforacions en horitzontal, es fan unes detonacions de càrregues explosives per tal de fracturar les roques que componen aquesta capa del subsòl; en la qual, en una segona fase, s'introdueixen grans quantitats d'aigua i arena a una elevada pressió, amb la intenció d'augmentar la mida de les fractures provocades a la roca i, que se n'alliberen els hidrocarburs, sent extret a la superfície per la mateixa canalització. Per tal de millorar l'eficiència en la trencadissa de la roca, així com l'alliberament dels hidrocarburs, s'introdueix junt a l'aigua un còctel de substàncies químiques de més de 400 elements diferents constatats per la Unió Europea, entre les que se'n troben de perilloses, reconegudes per l'OMS, com ara metalls pesants.

La tècnica ja ha sigut utilitzada a gran escala en els Estats Units. No obstant, no es tracta d'una tècnica de gran eficàcia, que demana multiplicar les perforacions en diferents profunditats i construir un gran nombre de pous. A més, els percentatges de substàncies químiques que romanen en les profunditats i que no són extrets a la superfície són molt elevats, arribant a centenars de tones per cada pou perforat; pel que se'n deriven transferències als aqüífers i al subsòl. Arran de les nombroses trencadisses de roca, s'han arribat a mesurar petits terratrèmols sentits en les localitats properes als pous. D'altra banda, qualsevol dels components químics utilitzats a la fractura hidràulica, així com els gasos alliberats a les profunditats i no canalitzats per a l'explotació, poden filtrar-se arribant a contaminar les diferents capes del subsòl en general i l'aqüífer del Maestrat en particular; i obrir-se el pas d'aquests químics a la cadena tròfica. Per una banda s'afecta d'una manera directa a la salut i la vida de les persones; i per una altra banda es posa en risc i perill tant als sectors productius tradicionals de les comarques afectades, com a qualsevol altra iniciativa que compatibilitze l'explotació dels recursos naturals amb el desenvolupament rural sostenible.

La investigació, les prospeccions i l'explotació de recursos no convencionals, comporta una aposta per continuar en un model energètic propi d'un altre segle; continuant amb una inversió econòmica tan privada com pública en perjudici d'un model energètic més sostenible i compatible amb el territori.

La solució és l'ús de les fonts netes i autònomes d'energia. La resposta de les administracions públiques front al context actual, deu anar encaminada a l'obertura de noves possibilitats de desenvolupament sostenible totalment compatibles amb el territori, amb el sector agrícola i ramader, amb un turisme d'interior i de qualitat, amb la

utilització i explotació de les energies renovables; desenvolupament sostenible difícilment compatible amb les sol·licituds d'investigació d'hidrocarburs no convencionals. Nombrosos Estats i llocs del món han aprovat ja moratòries i prohibicions d'aquesta activitat. Països europeus com França, Dinamarca, Bulgària, Romania o la República Txeca es compten entre ells. A l'estat Espanyol, ja s'han posicionat en contra d'aquesta pràctica diputacions provincials com es el cas de Valladolid o Sòria, comunitats autònomes com Cantàbria, o desenes de municipis de tot el territori de l'Estat; deixant patent que aquests posicionaments estan per damunt d'ideologies i partits, i que són circumstàncies i moments en què els acords i la responsabilitat han de primar.

El municipi de Quart de Poblet no pot donar l'esquena a les demandes d'una part del seu territori, com són les comarques de Castelló, on molt majoritàriament les poblacions d'eixos municipis s'han mostrat contràries a esta tècnica.»

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament, per unanimitat, acorda:

1. El municipi de Quart de Poblet aprofitarà qualsevol iniciativa pública o privada que pugui servir per a conèixer els recursos propis naturals de què disposa, tant en superfície com al subsòl, sempre i quan les tècniques utilitzades en les fases d'investigació d'aquests recursos no impliquen la utilització de tècniques potencialment agressives com és el cas de la fracturació hidràulica o *fracking*, així com qualsevol altra que en el seu moment València, amb l'informe previ, pugui considerar que pot afectar negativament els seus recursos naturals, els seus veïns o el seu territori.
2. El municipi de Quart de Poblet es declara municipi en contra de la pràctica de la fracturació hidràulica o *fracking*.
3. El municipi de Quart de Poblet s'oposarà a qualsevol petició d'aquest tipus, tant al seu municipi com a qualsevol altre que aquest ajuntament considere pot afectar tant directament com indirectament els seus recursos naturals, així com els seus interessos.
4. L'Ajuntament de Quart de Poblet sol·licita al Consell de la Generalitat que prohibisca en tot el territori valencià l'ús de la fracturació hidràulica o *fracking* com a tècnica que, per mitjà de la injecció d'additius químics és susceptible de ser utilitzada per a la investigació i extracció d'hidrocarburs.
5. L'Ajuntament de Quart de Poblet se solidaritza amb els ajuntaments de les comarques de Castelló afectats per la fracturació hidràulica i remetrà aquest acord a tots els ajuntaments de les comarques del Baix Maestrat, Alt Maestrat i Els Ports.

b) Accident del Metro.

El 3 de juliol de 2006, es va produir a la ciutat de València el pitjor accident de Metro que mai s'ha produït a l'Estat Espanyol. El descarrilament d'una de les unitats del tren va provocar la mort de 43 persones i 47 en van resultar ferides a l'arribada de l'estació de Jesús.

D'ençà, tot i existir tot un seguit de factors que van desencadenar l'accident, i que deuriem d'haver generat una investigació seriosa i concloent per tal de garantir a les víctimes i als seus familiars el coneixement de la veritat, la societat valenciana s'ha trobat amb el silenci i el consegüent oblit.

La velocitat a la que anava el tren, el mal estat de les vies, les deficiències tècniques dels trens, les mesures de seguretat instal·lades en altres línies de metro que no hi estaven en la Línia 1, les reiterades denúncies dels sindicats sobre la perillositat d'aquell tram, els descarrilaments previs que es van ocultar o les finestres mal segellades, no semblen haver estat motius suficients perquè s'encetara un procés, polític i judicial, que explicara amb claredat els fets i es depuraren les responsabilitats que pertocaren.

Per si fóra poc, la comissió parlamentària que es va crear va quedar desdibuixada pel fet, conegut posteriorment, que totes les persones que hi van comparèixer havien estat allionades per una empresa de comunicació (H.M. Sanchis), on lluny de dir la seua veritat, es van cenyir a un guió prèviament escrit per aquestos consultors i pactat amb els directius de Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana.

Ni investigació, ni procés judicial, ni veritat. Els familiars de les víctimes no han tingut res d'això. Per contra, han vist com una de les pitjors tragèdies dels últims anys conegudes en el territori valencià, cau en l'oblit i provoca així un doble dolor.

L'aparició de noves informacions sobre les causes que van provocar l'accident del Metro de València, fan necessària, per respecte a les víctimes, a la veritat i a la moral, que es torne a crear la Comissió Parlamentària d'Investigació que anys enrere es va tancar en fals i que curiosament, ha estat la més breu en la història del Parlament Valencià.

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament, per majoria de vots a favor (10 PSPV-PSOE), (1 regidor no adscrit) (1 Coalició Compromís) i (9 abstencions PP), acorda:

1. L'Ajuntament de Quart de Poblet acorda que el dia 3 de juliol, recordar la tragèdia ocorreguda al metro de València amb un acte que tindrà caràcter institucional.
2. L'Ajuntament de Quart de Poblet acorda sol·licitar al president de les Corts Valencianes que, a conseqüència de les informacions aparegudes, es torne a crear la comissió d'investigació que aclarisca d'una vegada per totes les causes de l'accident del metro ocorregut a la ciutat de València l'any 2006.
3. L'Ajuntament de Quart de Poblet acorda sol·licitar a la Fiscalia la reobertura immediata del cas de l'accident del metro de València.

4.4. Propostes d'Ismael Valiente: mesures per a assegurar el compliment de la funció social de l'habitatge a la Comunitat Valenciana.

El 10 de desembre de 1948 l'Assemblea General de l'ONU va aprovar una declaració universal en què es va establir el dret individual de cada persona "a un nivell de vida adequat que li assegure, així com a la seua família, la salut i el benestar, i en especial l'alimentació, el vestit, l'habitatge...». Posteriorment el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals de 1966 va avançar en aquesta tutela efectiva d'aquest dret vinculant els Estats Part no sols al reconeixement del "dret de tota persona a un nivell de vida adequat per a si i la seua família, fins i tot alimentació, vestit i habitatge adequats" sinó també a garantir les "mesures apropiades per a assegurar l'efectivitat d'aquest dret".

En aquest sentit, la nostra Constitució, en l'article 47, arreplega aquest dret i la garantia d'una vivenda digna i adequada que, junt amb la funció social de la propietat privada que recull l'article 33, constitueixen un dels pilars bàsics del pacte social que dona origen a la Constitució de 1978.

Cal tindre en compte que l'assumpció d'aquests drets entranya no sols el reconeixement d'un dret individual sinó també l'obligació de totes les administracions, començant per la de l'Estat, d'actuar, amb tots els mitjans al seu abast, per a garantir aquests drets.

No obstant això, i a pesar d'aquesta exigència les administracions durant molt de temps han mirat cap a un altre costat i no han actuat regulant i dirigint el mercat de l'habitatge de manera que es garantira per a totes les persones una vivenda digna, en propietat o en lloguer, on cada persona poguera desenvolupar el seu projecte vital.

La falta de vivenda, la impossibilitat d'emancipar-se o com ocorre en l'actualitat, la pèrdua de la vivenda provocada per un desnonament i el deute arrossegat per a tota la vida, suposa l'exclusió real de persones del nostre sistema econòmic i social. I açò a pesar que el nostre ordenament jurídic, començant per la nostra Constitució, no permet l'ús "antisocial de la propietat" no permet l'ús especulatiu del sòl o la vivenda, l'enriquiment injust i les condicions abusives aprofitant-se d'un bé necessari. Per tant, l'ús com a mercaderia que s'ha estat fent per alguns subjectes, especialment les entitats bancàries, de l'habitatge és un ús indegut i els poders públics estan obligats a evitar-ho. La funció social de la vivenda, en suma, no és un límit extern a la seua definició o al seu exercici, sinó una part integrant del dret mateix. Utilitat individual i funció social componen de forma inseparable el contingut del dret de propietat.

Però és que a més, la defensa de la funció social de la propietat i la garantia d'una vivenda digna constitueixen, hui més que mai, la garantia de la no exclusió de grans capes de la societat i la defensa de la dignitat per a totes les persones. Quasi 300.000 famílies en tot l'Estat estan afectades per desnonaments amb una injusta regulació hipotecària que fa que les persones no sols perden les seues cases sinó que damunt es queden amb bona part del deute.

I, mentrestant, hi ha un atresorament per part de les entitats financeres de les dites vivendes, adquirint-les en execucions hipotecàries a un preu molt inferior a aquell que aquestes mateixes entitats van valorar en la concessió dels seus crèdits, i mantenint moltes vegades desocupades una vegada han procedit al desnonament. Un entramat constituït per entitats financeres i les seues filials immobiliàries, entitats de gestió d'actius, inclosos els procedents de la restructuració bancària i entitats immobiliàries dedicades a la utilització de la vivenda com a mercaderia.

Aquesta situació pot ser qualificada com a emergència social i econòmica i, per tant, obliga els governs que vullguen acatar el contingut de la nostra Constitució a adoptar mesures extraordinàries i urgents.

En aquest sentit **és necessari estendre les mesures adoptades pel Govern Andalus a través de la Conselleria de Foment i Habitatge** mitjançant el *Decret Llei 6/2013, de 9 d'abril, de mesures per a assegurar el compliment de la funció social de l'habitatge*, davant de la inacció demostrada pel Govern Central que no adopta les mesures de salvaguarda dels drets a què està obligat i es nega a modificar la legislació hipotecària que ha generat en bona part aquest problema.

Per tant, hem d'avançar en mesures que com el decret andalús suposen un "pla de xoc en salvaguarda del bé jurídic protegir: el dret a un habitatge digne", accions com obligar la banca i societats filials i immobiliàries a declarar quin és el parc de vivendes buides disponibles i traure-les al mercat de lloguer, sancionar el seu incompliment o fins i tot expropiar temporalment de l'ús de les vivendes en aquells casos que vagen a ser desallotjats ciutadans en què concórreguen circumstàncies socials en les quals la seua eixida del domicili supose una condemna de l'exclusió social o una amenaça per a la salut física o psíquica.

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament, per majoria de vots a favor (10 PSPV-PSOE), (1 regidor no adscrit). (1 Coalició Compromís) i els vots en contra (9 PP), acorda:

PRIMER. El Ple de l'Ajuntament de Quart de Poblet insta el Consell a adoptar les mesures legals de semblants característiques a les que ha aprovat el Govern d'Andalusia que recull el Decret Llei 6/2013, de 9 d'abril, de Mesures per a Assegurar el Compliment de la Funció Social de l'Habitatge a la Comunitat Autònoma.

SEGON. Fer arribar aquest acord al Govern de la Generalitat Valenciana.

4.5. Proposta conjunta PSPV-PSOE i Ismael Valiente que l'alcaldeessa d'Aldaia i presidenta de la Mancomunitat del Barri del Crist commine la Generalitat Valenciana, Conselleria de Benestar Social, a iniciar les gestions per a dur a terme la construcció d'una Residència de Persones Majors en el Barri del Crist

La definició que va donar l'Institut de Persones Majors i Serveis Socials (IMSERSO) de les residències es referia a aquestes com a centres que ofereixen atenció integral i habitatge a persones majors de 60 anys que, per la seua problemàtica familiar, social i/o econòmica, no poden ser ateses en els seus propis domicilis i necessiten d'aquests serveis.

En les residències, per tant, es dona resposta a necessitats socials, sanitàries i de cures a molta gent major que, per diverses circumstàncies, fonamentalment soledat o pèrdua d'autonomia, requereixen prestacions específiques. La dita atenció es dona bé de forma temporal bé de forma permanent fins al final de la vida del resident.

Aquest servei no existeix a la Mancomunitat Intermunicipal Barri del Crist, la qual cosa ha donat origen a una reivindicació dels veïns i veïnes, que van arrebregar com a compromís electoral les principals forces polítiques en la passada campanya municipal i que segueix sense atendre.

Entenem que la crisi no ha de ser excusa per a retallar en àmbits que garanteixen l'estat de benestar com els Serveis Socials universals, la Sanitat i l'Educació Públiques. Per això, creiem que la Generalitat Valenciana, competent en aquesta matèria, ha d'articular els mecanismes i preveure la inversió necessària per a construir aquesta residència en els terrenys pertanyents al terme municipal d'Aldaia, que es troben entre el Centre de Dia i el Centre de Salut del Barri del Crist, infraestructures socials els recursos de les quals podrien servir de suport a la residència.

Incidint que s'ha de garantir l'accés de totes les persones que ho requerisquen a aquest nou servei, mitjançant la concessió de subvencions.

Presentada esmena pel Grup Municipal PP, el Ple de l'Ajuntament per unanimitat acorda:

1. Incorporar parcialment en la moció l'esmena presentada pel PP, que diu així:
2. Que l'alcaldeessa d'Aldaia i l'alcaldeessa de Quart de Poblet com a presidenta i vicepresidenta de la Mancomunitat del Barri del Crist cominen la Generalitat Valenciana, Conselleria de Benestar Social, a iniciar les gestions per a dur a terme la construcció d'una Residència de Persones Majors en la Mancomunitat Barri del Crist, o en els terrenys que es determinen.
3. Que es notifique immediatament i amb caràcter urgent el present acord de Ple a la Generalitat Valenciana, i més en concret a la Conselleria de Benestar Social i que es done compte d'aquesta circumstància en el pròxim Ple ordinari d'aquesta corporació.

4.6. Propostes de Coalició Compromís

a) Instar la Conselleria de Cultura que declare el Molí del Real bé d'interés cultural i que l'Ajuntament restaure i adeque el Molí, com també el canvi de denominació del carrer Gerardo Paadín, pel de Molí del Real.

«El molí del Real o de Poblet està situat actualment dins del nucli urbà de Quart, en l'illa que conformen els carrers Majoral de Quart i Gerardo Paadín, amb entrada actualment pel número 10 d'este últim. Es tracta de l'únic molí que hi ha hagut al llarg de la història sobre la séquia de Quart i correspon amb el que durant segles va ser el molí senyorial de la població, sota domini del monestir de Poblet. L'edifici antic està situat sobre el caixer del Braç del Molí, que és la primera derivació important de la séquia de Quart i recorre per l'interior de la població quasi tot el nucli urbà. Després de passar pel molí, esta séquia pren el nom de séquia de l'Alter i recorre el marge del riu Túria en direcció a Mislata. L'emplaçament triat per a ubicar el molí no resulta casual, ja que s'aprofita un cert desnivell del terreny per a provocar una caiguda considerable d'aigua per mitjà d'un salt, circumstància que permet la construcció d'un cup, que és un element peculiar en tota l'horta de la Vega de València. Este molí té un clar origen islàmic, encara que part de la construcció que hui encara pot contemplar-se és molt més tardana i no ha de sobrepasar els segles XVI-XVII.

De fet, la part antiga del molí consisteix en una nau allargada, amb una sola altura i coberta de teula a una aigua cap a la façana principal, cap al nord. A la seua esquerra es va construir amb el temps una altra sala adossada de través, amb una fàbrica de maçoneria i lluïda amb posterioritat. Les reparacions i ampliacions posteriors van introduir també algunes parts amb fàbrica de rajola La part hidràulica inclou l'arribada de la séquia en altura i una mota de terra repleta de canyars se situa en la part posterior del vell molí Durant la segona meitat del segle XIX el molí va ser desamortitzat passant a mans privades. És el moment que comencen a fer-se canvis en l'arquitectura del molí i a ampliar les seues instal·lacions i dependències. Com que

no s'ha pogut accedir a l'interior, únicament el que es pot veure des de fora és una xemeneia de secció octogonal feta en rajola i que està decorada amb motlures que formen diferents anells. La construcció d'una xemeneia és reflex de l'intent per dotar de més energia a les noves màquines que s'instal·len. Però el canvi més significatiu va ser la construcció d'una residència per al moliner i la seua família, en el costat occidental del vell molí, delimitant la vorera de l'actual carrer Gerardo Paadín. Una casa de planta rectangular, amb dues altures i una coberta a dues aigües cap a les façanes principals, orientades a l'oest i a l'est.

La façana de la casa disposa d'una porta centrada i dos grans finestrals en la planta baixa, que es repeteixen en la superior però ara amb un balcó central. Este últim compta amb una reixa de ferro forjat que en els finestrals es limita només a l'ampit. Els vans inferiors tenen arcs escarser i sobre ells hi ha una motlura que recorre tota la façana remarcant les seues curvatures. En la planta superior la motlura és lineal i aparenta ser suportada per pilastres simulades que emmarquen els tres vans. El conjunt es completa amb un mur que continua la façana de la vivenda per a emmarcar la porta de dues grans fulles que donava accés a un corredor d'entrada cap al molí, situat al fons, després de la vivenda. Esta porta compta, a més, amb un mosaic de taulellets amb la inscripció "MOLINO DE REAL", amb lletres blaves sobre fons blanc i amb les inicials "M" i "R" sobre un fons decorat amb motius daurats. El remat de la façana el forma un ràfec de curta volada i un ampiot de mur de rajola amb un tram curvilini que remarca l'eix central de dita façana. Actualment tant la casa com el molí estan abandonats i el seu estat de conservació és regular. »

Aquesta fitxa fou realitzada l'1 de gener de 2000 per Inmaculada Aguilera i actualitzada, ampliada i revisada l'any 2003 per R. Lloría, S. Selma i E. Guinot. Aquests historiadors el que fan es constatar la importància que té aquest molí pel seu valor històric,

Per altra part, cal remarcar que l'estat de conservació del Molí preocupa a molta gent de Quart; és un monument de gran vàlua que cal mantindre.

I presentada una esmena pel PSPV-PSOE,

És per això que, el Ple de l'Ajuntament, per unanimitat, acorda:

1. Incorporar l'esmena que presenta el PSPV-PSOE, que diu així:
2. Que l'Ajuntament comence un pla d'estudi de possibilitats de restauració i adequació del Molí
3. Sol·licitar a la Conselleria de Cultura que destine recursos per a l'estudi, protecció i restauració del Molí, declarat Bé de Rellevància Local.
4. Canviar el nom del carrer Gerardo Paadín pel que sempre ha tingut de forma tradicional "carrer del Molí", amb la consulta prèvia amb els veïns i veïnes.

b) Defensa i millora de les competències municipals en l'àmbit de Serveis Socials:

L'aprovació pel Consell de Ministres de l'avantprojecte, i la seva posterior tramitació i aprovació com a Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local, de no modificar-se la redacció actual, suposarà el desmantellament efectiu del quart pilar sobre el qual se sustenta el malmès Estat del Benestar Social al nostre Estat. En particular, ens referim a l'article 7, que modifica l'article 26 de la vigent Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local sobre competències dels ajuntaments, i específicament dels Serveis Socials. La nova Llei genera incertesa i preocupació social, quan assenyala que l'única competència pròpia dels ajuntaments en aquest àmbit serà, "l'avaluació i informació de situacions de necessitat i l'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social".

ELS AJUNTAMENTS SERAN SOLS AVALUADORS I DISTRIBUÏDORS DEL RISC I L'EXCLUSIÓ SOCIAL

D'acord amb aquest redactat, convé assenyalar que no s'esmenta el Sistema de Serveis Socials com una competència pròpia de les corporacions locals; ignorant la nova Llei, com s'ha configurat aquest sistema en els últims trenta anys a Espanya, plenament assentat i que ha adquirit identitat suficient per a ser reconegut com un instrument fonamental del nostre Estat del Benestar.

En l'actualitat, els Serveis Socials Municipals són una part fonamental de l'Estat social i de drets definit per la nostra Carta Magna, juntament amb el sistema de pensions, sanitat i educació. La Constitució els va emmarcar com una competència autonòmica, per tant no hi ha un marc estatal que els definisca, a diferència dels altres sistemes, descentralitzats d'una forma o d'una altra, però sempre amb una legislació bàsica estatal, és a dir, és l'únic sistema on no hi ha una cartera de serveis mínims definida que establisca l'extensió i intensitat de la protecció, però, han adquirit la seva màxima visibilitat i implantació mitjançant les corporacions locals.

En aquestes últimes dècades, els Serveis Socials s'han organitzat atenent al seu nivell d'especialització; distingint l'Atenció Primària, de competència local, i l'Atenció Especialitzada, de competència autonòmica. Els primers constitueixen l'estructura bàsica del sistema públic de SS.SS., sent la seva finalitat aconseguir unes millors condicions de vida de la població mitjançant una atenció integral i polivalent. Els segons s'han d'entendre com aquells que requereixen el desenvolupament d'una atenció específica (nivell secundari) a usuaris/àries amb circumstàncies especials. Els Serveis Socials Comunitaris o Generals, de competència municipal, són l'estructura de gestió pública més propera que té la ciutadania per garantir l'accés als seus drets socials, són la part més representativa del conjunt de polítiques socials en l'àmbit local. Coneguda és la trajectòria de l'administració local en el desenvolupament de serveis i programes que garantisquen la cobertura de les necessitats socials més prioritàries de la seua ciutadania. En els últims trenta anys s'ha generalitzat una estructura capaç d'organitzar amb gran solvència tècnica i recursos pressupostaris

modests l'atenció social de la ciutadania, amb gran projecció social i reconeixement.

DENUNCIEM LA CREACIÓ D'UN ESTAT ASSISTENCIAL DE BENEFICIÈNCIA

A partir de la proposta de reforma de la Llei de Bases, es disparen totes les alarmes. Denunciem l'intent de dibuixar un Estat Assistencial basat en la Beneficència i no de drets socials, un Estat en el qual els drets socials de ciutadania queden desdibuixats, per la imposició de polítiques públiques allunyades del ciutadà/ana. La participació ciutadana en la creació, gestió i avaluació dels serveis socials desapareix. La fortalesa en la proximitat dels serveis i la millora de la governança s'elimina, i deixa les persones i famílies en mans d'unes administracions (diputacions i comunitats autònomes) que no coneixen ni la seua realitat ni les seues necessitats, en les que no participen directament, i a les que, com en el cas de les Diputacions, no han votat.

LES COMUNITATS AUTÒNOMES PODRAN NO DELEGAR ELS SERVEIS SOCIALS. AUGMENTA I S'INSTITUCIONALITZA LA DESIGUALTAT ENTRE ELS CIUTADANS

En la proposta de nova Llei s'observa que en l'únic punt de l'articulat on es fa referència als Serveis Socials de manera clara i directa, és en la nova redacció de l'article 27.2, on s'estipula que: "*l'Administració de l'Estat i les de les comunitats autònomes poden delegar, ..., en els municipis de més de 20.000 habitants, entre altres, les següents competències: apartat- c. Prestació dels serveis socials ...*". Les polítiques socials d'Atenció Primària no poden dependre de la voluntat de delegar o gestionar que tinguen, en cada moment, cadascuna de les comunitats autònomes i/o diputacions que configuren l'Estat. Aquesta mesura suposa, a més, una recentralització de l'atenció social a la ciutadania, la pèrdua de capacitat de projecció social futura dels municipis, deixant la cohesió social que tant depèn del territori en mans d'actors aliens.

No estem davant d'una qüestió merament terminològica. El canvi en la definició de la prestació suposa un canvi en el model de gestió; transitar de la "prestació de serveis socials i promoció i reinserció social" (Llei 7/85 de bases de règim local, art .25.2), a la "avaluació i informació, de situacions de necessitat social, i l'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social" (nova redacció) implica deixar pel camí un model eficient que garanteix els drets socials dels ciutadans. Res positiu sembla suggerir aquest canvi. Davant d'aquests fets, defensem un model que ha constatat la seua utilitat, eficàcia i pertinència en els últims 30 anys.

PROPOSEM

D'acord amb les propostes formulades pels actors i agents socials significatius, davant la nova Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local, els representants del grup municipal de COMPROMÍS, proposem a la societat i als poders públics en particular, el que considerem hauria de ser el mínim irrenunciable en l'expressió dels Serveis Socials Municipals. Correspon als ajuntaments, per si sols o agrupats, el nivell d'atenció primària, que hauria d'integrar la següent cartera de prestacions:

- Informació, orientació, assessorament i diagnòstic de situacions de necessitat.
- Ajuda a domicili i suport a la unitat de convivència.
- Ajudes econòmiques d'emergència social.
- Intervenció i mediació familiar.
- Prevenió, intervenció i inserció, adreçada a persones, famílies, grups i col·lectius en risc o situació d'exclusió social.
- Acompanyament en els itineraris d'inclusió social.
- Adopció de mesures de protecció de menors en situació de risc.
- Atenció primària a dones víctimes de violència de gènere.
- Atenció primària a la tercera edat i discapacitats. Gestió de l'Atenció a la Dependència.
- Allotjament d'urgència.
- Serveis de promoció i dinamització comunitària, i voluntariat social.

Els municipis han demostrat amb escreix, en els últims trenta anys, la seva responsabilitat institucional i la seva capacitat de gestió en termes de pertinència, eficàcia i eficiència, alhora que, per la seua proximitat als/les ciutadans/nes, i la seua especial sensibilitat en l'atenció als col·lectius socials més vulnerables, han demostrat la seua contribució en la garantia dels drets socials al nostre Estat.

És just reconèixer que comptem amb l'experiència suficient i amb un personal tècnic format, competent i eficaç, per mantenir el sistema municipal de Serveis Socials. No té sentit, ni des del punt de vista de la rendibilitat econòmica ni de la cohesió social, el desmantellament de l'actual sistema de serveis socials d'atenció primària i comunitària. No és el moment de malbaratar els èxits aconseguits.

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament, per majoria de vots a favor (10 PSPV-PSOE), (1 regidor no adscrit) (1 Coalició Compromís) i (9 vots en contra del PP), acorda:

1. Adherir-se al Manifest de defensa del Sistema Públic de Serveis Socials d'Atenció Primària, elaborat pels professionals de l'àmbit local, que serveix de model i es substància en la present "Proposta de Resolució"; formalitzar aquesta adhesió mitjançant la plataforma de professionals:

<serviciosocialesmunicipales.blogspot.com.es>

2. Reafirmar l'autonomia local i la transcendència del paper dels ajuntaments en defensa de la protecció social, la igualtat d'oportunitats, la democràcia i la qualitat de vida; polítiques públiques que han permès vertebrar el territori i prestar serveis essencials i bàsics, descentralitzats i de proximitat per a la ciutadania.

3. Sol·licitar la modificació o la retirada per part del govern de l'Avantprojecte de Llei per a la Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local.

4. Incorporar a la nova llei, o modificar la vigent Llei de Bases 7/85, a fi de definir i

aclarir, com a competència directa municipal, l'Atenció Primària de Serveis Socials i la seua responsabilitat directa en la gestió de les prestacions bàsiques recollides en la present moció.

5. Manifestar i transmetre a la resta d'ajuntaments de l'Estat, el nostre reconeixement i suport per la tasca de defensa dels drets socials de la ciutadania, per mantenir les polítiques de desenvolupament socioeconòmic sostenible al territori, i per millorar la cohesió social.

6. Impulsar un procés de negociació entre tots els grups parlamentaris i amb la FEMP, que permeta abordar la reforma de les lleis que regulen el món local, garantint l'autonomia local i els drets socials dels ciutadans.

7. Fer arribar aquest acord al Govern d'Espanya, al Govern de la Generalitat, i als grups polítics del Congrés i de les Corts Valencianes, i a la Junta de Govern de la FEMP.

c) Commemoració el dia 17 de maig del Dia Internacional contra la Homofòbia, Transfòbia i Bifòbia.

El Butlletí Oficial de l'Estat número 10, de l'11 de gener de 1979, pàg. 658 i 659 recollia la modificació de la Llei 77/1978, de 28 de desembre, de modificació de la Llei de Perillositat i Rehabilitació Social i del seu reglament. Amb aquesta modificació restava despenalitzada l'homosexualitat a l'Estat espanyol, si bé l'entrada en vigor seria posterior, justament el 31 de gener del mateix any.

Tant per respecte a la memòria dels represaliats per la seua "dissidència" sexual o de gènere, com per la necessitat èticocívica de prestar atenció a les seqüeles d'intolerància que encara podem detectar en el dia a dia, no volem ni podem oblidar totes les persones homosexuals, transsexuals i bisexuals que patiren la dictadura franquista. És per això que demanem una especial atenció al col·lectiu de lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals (LGTB) de la tercera edat. És per això fonamental, recordar a la societat civil en general i a les administracions públiques en particular, que les persones LGTB de la tercera edat necessiten de la planificació de polítiques específiques.

Malgrat els canvis socials i legislatius que al nostre país han culminat amb la sentència del Tribunal Constitucional reconeixent el ple dret al matrimoni entre les persones del mateix sexe, l'homofòbia continua present en nombrosos sectors de la nostra societat. I en el cas de les lesbianes, la discriminació és doble: per dona i per lesbiana. La invisibilitat dels col·lectius de lesbianes és una de les majors discriminacions del col·lectiu LGTB.

Per una altra banda, la llei reguladora de la rectificació registral de la menció relativa al sexe de les persones, aprovada el 2007 va suposat un avanç històric per al col·lectiu transsexual, ja que permetia adaptar el nom i el sexe oficials d'aquelles persones transsexuals sense necessitat de procedir a una operació quirúrgica de canvi de sexe. Malgrat això, aquest col·lectiu pateix una situació gravíssima de discriminació perquè el procés psicològic, hormonal i, en el seu cas, quirúrgic que necessiten no està dins de la cartera de serveis de la Seguretat Social. Els col·lectius de lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals valencians reivindiquen ja una Llei Integral d'atenció a les

persones transsexuals per a atendre de manera completa a uns dels col·lectius més discriminats de la nostra societat.

Volem llançar una aposta per la joventut, una joventut que corre el risc de ser absorbida pels valors de l'oferta i la demanda, una joventut en què continuen sent reals els casos de *bullying* (assetjament) homofòbic. A aquests adolescents LGTB cal prestar també la deguda atenció educativa en la diversitat que representen. A més a més, aquest any 2013 ha estat declarat pel conjunt dels col·lectius LGTB espanyols i valencians com l'any de la diversitat sexual i de gènere a la joventut. El Col·lectiu Lambda, entitat que enguany fa 27 anys i per tant, una de les associacions deganes de l'Estat, afirma que *"Un dels sectors que més pateix aquesta desigualtat és, sens dubte, el format per les i els joves lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals. El darrer informe presentat per la nostra organització, "Assetjament Escolar Homofòbic i Risc de Suïcidi en Adolescents i Joves LGTB" aporta xifres més que preocupants, com ara que el 17% de les i els joves que pateixen assetjament escolar homofòbic culmina la seua desesperança en intent(s) de suïcidi"*. Per tant, ja és hora de prendre cartes en l'assumpte i començar a explicar la diversitat afectivosexual a les escoles i instituts. Volem una ètica que forme la nostra joventut en els elements teòrics i pràctics de convivència, que inclouen un coneixement bàsic de la diversitat sexual humana. No volem una ètica com a "alternativa a la religió", que ens faça tornar a èpoques inclús anteriors a la mateixa Llei de Perillositat, l'abolició de la qual celebrem. El dret a saber els assisteix a tots ells i el dret a ser respectats no ha de ser només una assignatura, sinó que hauria de començar a estar recollit en els reglaments dels mateixos centres educatius.

Per tot açò, el Ple de l'Ajuntament per unanimitat, acorda:

Primer. Que l'Ajuntament, dins les seues competències educatives, programe o organitze actes adreçats a pares i mares per tal de trencar tòpics i prejudicis i perquè vegem i facem veure a les seues filles i fills la diversitat afectiva i sexual amb naturalitat.

Segon. Que l'Ajuntament, dins les seues competències educatives, programe o organitze actes adreçats als i les joves, amb la mateixa finalitat que l'anterior, dins l'important procés formatiu com a persones, com a ciutadanes i ciutadans lliures i respectuosos i per evitar la violència i la discriminació.

Tercer. Que l'Ajuntament organitze activitats culturals (exposició fotogràfica, cinefòrum...) per tal d'informar, commemorar i posar en valor entre tota la ciutadania el 17 de maig, Dia Internacional contra l'Homofòbia, la Transfòbia i la Bifòbia.

Quart. Que onege la bandera de l'arc iris (bandera que identifica al col·lectiu LGTB) a la façana del nostre Ajuntament durant el 17 de maig amb el doble objectiu de donar suport simbòlic, per part del consistori, als canvis socials reclamats en l'actualitat per les persones i col·lectius LGTB i reconèixer el patiment i la lluita social d'aquelles persones que varen ser afectades per la Llei de perillositat i rehabilitació social i per aquelles que hui en dia encara pateixen discriminació.

5. COMUNICACIONS

5.1. DONAR COMPTE D'INFORMACIÓ PRESSUPOSTÀRIA, PRIMER TRIMESTRE DE L'EXERCICI DE 2013, DE CONFORMITAT AMB LA BASE 37 D'EXECUCIÓ DEL PRESSUPOST DE 2013.

En compliment del que estableix la base 37 de les d'execució del Pressupost General de l'Entitat per a 2013, i a través de la Intervenció, s'informa al Ple de l'estat d'execució

del Pressupost, estat de despeses i ingressos, moviment i situació de la tresoreria i arqueig de fons a 31 de març de 2013, corresponent al primer trimestre. El Ple en queda assabentat i conforme.

5.2. SENTÈNCIA NÚM. 72/2013 DESESTIMATÒRIA DEL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU CONTRA DECRET 464/2011

El Ple queda assabentat de la Sentència 72/2013 desestimàtoria del recurs contenciós administratiu interposat pel Sr. Ramón Paredes Sanz, contra decreto 464/2011 de l'Ajuntament de Quart de Poblet que resol el recurs interposat contra el Decret 2545/2012 contra la desestimació de la sol·licitud d'inici d'expedient d'expropiació, de data 22 de maig de 2009.

I vist que no hi ha més assumptes a tractar, a les vint-i-dues hores i quaranta-cinc minuts del dia vint-i-vuit de maig de dos mil tretze, la Sra. Alcaldessa alça la sessió i dels acords que s'hi ha adoptat s'estén la present acta, de què jo, el secretari, certifique.